

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Vide infra epist.
34.

cio fungeretur, & ad ejus audientiam pervenisset quòd archidiaconatus Veronensis Ecclesie tanto tempore jam vacaverat quòd secundum Lateranensis Concilij decreta ad nos ejus erat donatio devoluta, ipse dilectum filium G. Subd. nostrum Canonicum basilicæ beati Petri Archidiaconum Veronensem instituit, & . . . Clericum de eodem archidiaconatu ipsius nomine investivit, tibi & Clericis Veronensibus literis suis districtè præcipiens ut ipsum G. in Archidiaconum Veronensem recipere ac omnia quæ ad archidiaconatum spectabant ei curaretis in integrum assignare. Vos verò credentes vobis super institutione hujusmodi non modicum gravamen inferri, nuntios vestros ad sedem apostolicam destinatos misistis, rationes multiplices proponentes quare prædicta Cardinalis institutio facta de Archidiacono non teneret. Vnde nos inquisitionem totius negotij venerabili fratri nostro Ferrarienti Episcopo & dilectis filiis Abbati de Vangadicia & Priori sancti Salvatoris de Ficarol. duximus committendam, apostolica ipsis auctoritate mandantes ut attestaciones utriusque partis redactas in scriptis sub sigillis suis nostro apostolatu destinarent, præfigentes vobis terminum quo recepturi sententiam ad nostram præsentiam veniretis. Ipsi verò juxta mandatum nostrum in ipso negotio procedentes, receptas attestaciones utriusque partis nostro apostolatu direxerunt, ac tu cum quibusdam Clericis Veronensibus pro ipsius decisione negotij ad nostram præsentiam accessisti. Cumque super ipso negotio fuisset coram nobis aliquandiu disceptatum, mediantibus tandem venerabili fratre nostro Octaviano Episcopo Ostiensi & dilecto filio Petro tituli sanctæ Cæcilie & Iohanne tituli sanctæ Priscæ Presbyteris Cardinalibus causa eadem de licentia nostra fuit per arbitrium terminata. Verum ne te vel successores tuos, clerum vel Ecclesiam Veronensem contingat aliquando super hoc indebitè molestari, auctoritate præsentium districtius inhibemus ut absque speciali mandato Romani Pontificis, quod etiam non sit per suppressionem veritatis aut expressionem falsitatis elicitum, circa institutionem Archidiaconi vel ordinationem archidiaconatus Ecclesie Veronensis nullus omnino procedat, nisi fortè Veronensis Episcopus & ejus capitulum unanimi consensu canonicè duxerint procedendum. Quòd si contra formam

hujusmodi cujuscunque fuerit temeritate processum, nos quod taliter fuerit attentatum decernimus irritum & inane. Nulli ergo &c. prohibitionis & constitutionis infringere. Datum Laterani VI. Idus Maij.

Eidem.

TVa nobis fraternitas intimavit quòd quidam Abbates, Priores, monachi, & alij Clerici Veronensis diocesis nimis dissolutè viventes, non verentur multa turpia perpetrare & lucris illicitis inharere, quibusdam etiam, quod deterius est, maculatis hæretica fœditate, quorum malitiam detestandam si quando juxta debitum pastoralis officij extirpare labores, ut liberi in malitia concepta perdurent, vocem protinus appellationis emittunt, ut ita imposito tibi silentio, canis mutus non valens latrare dicaris & fautor etiam vitiorum. Quare indulgeri tibi suppliciter postulabas ut non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, in eis possessalia emendare. Nos igitur tibi tanquam fratri carissimo, quantum justitia finit, deferre volentes, ne hujusmodi prætextu maleficia quæ publicè interest puniri, remaneant impunita, fraternitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus quatenus cum appellationis remedium non ad defensionem iniquitatis, sed ad subsidium innocentie fuerit institutum, si præmissi excessus & similes in his qui diocesana sunt tibi lege subjecti fuerint manifesti, cum secundum traditiones canonicas accusatione non indigeant manifesta, in eos qui talia perpetrarint provocationis obice non obstante rigorem exercere judicarium non omittas. Si verò adversus aliquos Clericorum prædictorum super non manifestis criminibus quæstio coram te fuerit intentata, semoto appellationis diffugio, si qua interposita fuerit in elusionem ecclesiasticæ disciplinæ, per districtiorem ecclesiasticam hujusmodi poteris coërcere. Nulli ergo &c. concessionis &c. Datum ut supra.

Eidem.

TVa nobis fraternitas intimavit quòd laici Veronensis diocesis, viri etiam & feminae, nimis dissolutè viventes, non verentur quæque turpia perpetrare, quibusdam maculatis hæretica fœditate, nonnullis, adulteriis & usuris, aliorumque criminum generibus variis & diversis, quo-

Epist. 32.
Adversus improbas appellationes.
Vide Raynaldum ad an. 1202. §. 7.

Epist. 33.
De eodem argumentum.

rum, malitiam detestandam si quando juxta debitum &c. *in eundem modum ut supra usque in finem.* Datum ut supra.

Eidem.

Cum pro questione archidiaconatus Veronensis Ecclesie de quo dilectum filium G. Subdiaconum nostrum Canonicum basilicæ beati Petri investierat dilectus filius G. tituli sanctæ Mariæ Trans Tyberim Presbyter Cardinalis, cum in Lombardia partibus legationis officio fungeretur, tu & idem G. in nostra essetis præsentia constituti, & coram nobis & fratribus nostris super attestacionibus questionis ejusdem, quæ de mandato nostro fuerunt in Lombardia receptæ, fuisset aliquandiu disceptatum, tandem eodem G. omni juri quod ex institutione facta per Cardinalem prædictum & electione per Canonicos Veronenses in Archidiaconum Veronensem habebat, in manibus venerabilis fratris nostri Octaviani Ostiensis Episcopi & dilectorum filiorum B. tituli sanctæ Cæcilie & I. tituli sanctæ Priscæ Presbyterorum Cardinalium renuntiante omnino tu & idem G. eorundem Episcopi & Cardinalium de licentia nostra vos arbitrio commisit, qui deliberato consilio dictum G. Canonicum Veronensis Ecclesie instituere curaverunt, & ad augmentandos redditus ejus in ipsa Ecclesia tantum dari eidem à te de redditibus episcopalibus præceperunt unde centum libras Veronenses recipiat annuatim. Nos igitur quod per prædictos Episcopum & Cardinales deliberatione provida de licentia nostra & communi fratrum nostrorum assensu dinoscitur esse factum, ratum habentes, eorum arbitrium, sicut est sine pravitare collatum, & ab utraque parte sponte receptum, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo. Datum ut supra.

Bisuricensi Archiepiscopo, Episcopo Nivernensi, & Abbati Cluniacensi.

Accedentes nuper ad apostolicam sedem burgenfes de Charitate contra venerabilem fratrum nostrum Altissiodorensis Episcopum querimoniam intenderunt, asserentes quod cum olim idem Episcopus in eos tanquam suspectos de hæresi excommunicationis sententiam promulgasset, ipsi tandem ad dilecti filij nostri P. tituli sancti Marcelli Presbyteri

Tom. I.

Cardinalis apostolicæ sedis Legati præsentiam accedentes, juraverunt se mandatis Ecclesie parituros. Vnde Cardinalis ipse in Concilio apud Divionem habito præsentibus multis Archiepiscopis & Episcopis eos tam ab excommunicatione quam infamia prorsus absolvit, & pœnitentiam eis competentem injunxit, quam ipsi postmodum humiliter compleverunt. Cùmque sicut eis injunctum fuerat ad nostram præsentiam accessissent, de processu negotij per Cardinalem eundem redditi certiores, pro ipsis venerabilibus fratribus nostris Eduensi & bonæ memoriæ Matifconensi Episcopis & tibi, fili Abbas, nostras curavimus literas destinare, ut eos, qui ad præsentiam nostram accesserant, denuntiaretis auctoritate nostra catholicos & fideles, nec permetteretis eos ab aliquo super erroris infamia propulsari, dummodo nihil de cetero contra fidem catholicam machinentur opere vel sermone. Mulieres autem quasdam de Charitate, quæ pro simili causa nostro se conspectui præsentarunt, & nos eis feceramus beneficium absolutionis impendi, senes quoque ac valetudinarios, & mulieres, quos hæc infamie nota respererat, & propter hoc fuerant vinculo excommunicationis astricti, vestræ discretioni commisimus, ut statueretis de ipsis quod videretis secundum Deum & fidem catholicam statuendum. Verùm dictus Altissiodorensis Episcopus nec sic ab eorum molestatione desistens contra eos primò ad venerabiles fratres nostros Parisiensem, Sueffionensem, & Silvanectensem Episcopos, secundò ad dilectos filios Decanum Parisiensem, Magistrum scholarum Aurelianensium, & Magistrum P. Werel. literas impetravit. Cùm autem secundi judices attendentes quòd per literas directas ad ipsos primæ non fuerant literæ revocate, burgenfes ipsos à jurisdictione sua penitus absolvisent, intelligentes burgenfes ipsi quòd idem Episcopus malitiosè ageret contra eos, cum ut gravaret famam eorum, ad diversos judices literas impetraret, nec causam prosequeretur postmodum coram ipsis, ad nostram audientiam appellarunt. Superveniens autem supradictus Episcopus proposuit ex adverso quòd cum olim prædicti burgenfes super hæretica pravitare fuissent mala fama respersi, nec ipsius se voluissent conspectui præsentare, qui propter hanc causam frequenter ad villam eorum de Charitate cum multis viris religio-

K K k k ij

Epist. 34.
Vide supra epist.
31.

Epist. 35.
Quomodo procedendum sit
adversus suspectos de hæresi.
Vide lib. 2. epist.
63. 99. & lib.
10. epist. 206.